

Notat

Forberedelse til stortingsmelding om Framtidens kvotesystem. Listet opp en del utfordringer som ventelig vil bli drøftet i meldingen.

Målsetting med st.meld er å lage et enklere system for fiskeriforvaltning, hvem kan fiske og fordelingen av fiskerettighetene.

1. Under åpent møte med fiskeriminister Sandberg i Svolve i 2018 ble det slått fast av ham at «Samfiske opphører som ordning» på hvitfisk, problemstilling som oppstår er:

Skal flåten under 11 meter i lukket gruppe (gr1) få beholde sine kvoter må der enten lages kondemneringsordning som muliggjør at de som sitter på flere fartøyer kan flytte kvoter over på en båt, og sende fartøy ut av fiskeriene. Alternativt må vi tillate at de kan strukturere slik som de andre fartøyklassene har vært gjennom, og da potensielt måtte gi bort 20% av kvote i strukturingsbidrag til staten!

Lofotrådet har tidligere sagt nei til strukturering i vår uttalelse for sjarkflåten – men når samfiske opphører som mulighet er der nærmere 200 fartøy som ikke har levert en kg fisk på lenge, som kommer i spill! Dersom der ikke blir noen ordning vil de måtte sette i stand sjarkene (fra lekeplassene/barnehagene, iflg. Sandberg) evt. kjøpe nye båter som kvote kan overføres på for å delta i aktivt fiske.

Samfiskeordningen har gitt nødvendig fleksibilitet for den mindre flåtegruppen, og forvaltningen skal jo være til for næringen slik at det synes spesielt å begrunne endring kun i forenkling av ordning, dersom det gir negativt utslag for næringen.

2. Strukturkvoter tilbakeføres til fartøygruppe?

Flere fartøyer (over 11 meter) vil måtte tilbakelevere sine kvoter 25 år etter at de strukturerte – dvs. fra 2028 av treffes de første aktørene av dette.

I dag er finansieringssystemet lagt opp til at bankene tar pant i kvotene, sikkerheten i disse kvotene reduseres etter hvert som vi nærmer oss tid for innlevering, dvs. investeringsmuligheter for næringen reduseres i takt med at de ulike fartøyene/selskapene nærmer seg dato for at de skal innlevere kvoter.

Der må lages en ordning for hvordan de tilbakeleverte kvotene skal komme ut til fiskerinæringen igjen. Primært i den fartøygruppe som de kommer fra! Da antar jeg at St.meldingen vil drøfte om dette skal fordeles på eksisterende fartøyer, eller om rettighetene skal auksjoneres/leies ut til flåten.

En tanke kan være at kvotene selges/leies til selskapene/fartøyene med en rullerende 20-25 års tidshorison. Dvs. sikkerheten i fiskerettighetene er hvert år gyldig i 20-25 år! Da tas usikkerheten med innlevering bort fra næringen, og finansieringsutfordringen løses.

3. Leie av kvoterettigheter

De innleverte fiskerettighetene vil kunne knyttes opp mot et annet system enn kvote ordning, men da har man plutselig 2 system å forvalte....og hensikten her sies å være forenkling av systemet! Men jeg antar at et slik forvaltningsregime vil bli drøftet i stortingsmeldingen som et alternativ til kvoteordningen, men at kvoteordningen forblir .

4. Finansieringsutfordringer

Næringen og næringsutviklingen er primært finansiert av bankene. De tar sine pant i fiskerettighetene primært og anleggsmidlene sekundært. Dette gjøres på tross av at banken ikke vil kunne utøve fiskerettighetene, men de vil kunne dekke sine tap på å selge fiskerettigheten. Dersom man skal endre ordninger må dette avsjekkes opp mot finansieringssystem før det iverksettes, eller der må settes iverksettingsdato så langt frem i tid at det ikke går ut over finansieringen av næringen.

5. Åpen gruppe

Henter ut stor andel av total fiske. Overregulering har skapt problemer for sesong 2019 siden overfisket i 18 skal tas inn i 2019.

Problemstillinger har vært at man selger kvote og eventuelt båt, for så å komme inn i fisket i åpen gruppe. Mange fiskere på større fartøy deltar i fisket på friturer med egne fartøy i åpen gruppe.

Dette er aktører som har liten gjeld, fisker hele eller bare deler av året og har stor inntjening.

6. Innføring av grunnrente eller ressursrente på fiskeriressursene?

Dette er særskatt på en viktig næring for Nord-Norge, som vi ikke bør ønske oss! Det vil skape 500 nye byråkrater som skal forvalte ordningen, og skape behov for å presse finansiering av dette ut av næringen! Vi har allerede en ressursrente fra næringen som tas ut i verdiskapning og arbeidsplasser langs hele kysten.

FRAMTIDENS KVOTESYSTEM

Stikkord for diskusjon

Hvilke prinsipper skal gjelde for framtidens kvotesystem?

A, fokusere på fiskeri som levevei – må være mulig å kunne leve av.

Rekrutteringskvoter viktig? Må størrelsen øke?

Strukturering

Røst: antall under 11 m: hvor mange er seriøse yrkesfiskere?

Forslag: ved overgang fra konvensjonell båt, til elektrifisert båt i gruppa under 11 m -

Kutte bunkers-kostnad

Kutte vedlikeholdskostnad

Bidrag til grønt skifte i fiskeriene – Miljøbedring.

B, forutsigbarhet – for hvem?

Evigvarende kvoter?

blir kvotene evigvarende, om de skal falle tilbake til fartøygruppen

Hvordan skal nye kvoter deles UT igjen?

Begrense regjeringens mulighet til å hente mengde av kvoter inn til spesielle tiltak?

Båter skal tilhøre den gruppa de faktiske er i.

Flytting av kvoter internt i gruppa?

Hente kvoter fra småbåter og opp til større?

Rullerende kvoter - fartøykvoten er årlig rullerende på 25 år.

Stikkord fra foredrag med Jahn Johnsen – 12.12.18

Johnsen: kvotesystem er ikke rettferdig. Kvotesystemet kan ikke løse alt! Finnmarksordninga: lønner seg for de som benytter seg av den.

Finne lignende havdelingsprinsipper som på Lofothavet for å komme i møte lengde/bredde – problematikk på nye båter.

Andre land som har system vi kan la oss inspirere av. EU har gjort ganske mye på lokal forvaltning, men ingen som direkte er veldig hensiktsmessige å se til.

Kystflåten som alternativ når det nye samfunnet skal utvikles?

Stor tilstrømming i åpen gruppe, under 11 m.

Kongekrabbe øker

Økt attraktivitet for fiskeriene – under 11 m er gjerne rekrutteringssted.

Eller er det posisjonering mtp strukturering.

Flere fartøy over 28, flere under 11 – andre fartøygrupper synker.

Høy gjennomsnittsalder i kystflåten. Havnene kommer til å stå overfor utfordringer pga større dybde på båtene, tilgang til landstrøm osv. Noen vil vinne, noen vil tape også i dette regnestykket.

Kystflåten – aktiviteten følger sesongene.

Økt effektivitet – til tross for nedgang i ant. Fartøy

Ny teknologi gir mer aktiv redskap. Forventes at snurrevad også vil øke i mindre båter.

Klar sammenheng mellom fiskerihavner og aktivitet.

Artikkel om ressursrente

– Det er ikke grunnlag for å innføre en egen skatt, såkalt ressursrenteskatt, i fiskeriene. Det sier professor Ola H. Grytten fra Norges Handelshøyskole (NHH) i Bergen.

Professoren var invitert til årsmøtet i Møre og Romsdal Fiskarlag for å gi sitt perspektiv på den dagsaktuelle saken.

«Er innføring av grunnrenteskatt i fiskeriene veien å gå?» var temaet han søkte å besvare.

Frem mot sin egen konklusjon tok han årsmøtet i Molde, og de to stortingsrepresentantene fra KrF og Arbeiderpartiet som også var i salen, med på en reise i historikk, definisjoner og næringens egenart målt opp mot annen næring i samfunnet.

Grytten var tydelig på at det allerede er ressursrente i fiskeriene. Spørsmålet er om det i tillegg skal vurderes å innføre en skatt på overskudd ut over det normale, såkalt ressursrenteskatt.

Historien

David Ricardo (1772–1823) snakket allerede for 200 år siden om grunnrente, og da sa at dette er «avkastning man kan få av å eie eller disponere jord eller andre naturherligheter.»

På samme måte viste Grytten til at vi i vår tid naturlig vil omtale dette som eventuell skatt på eksklusiv bruksrett i allmenning, og at ressursrenten er den avkastningen som ikke kommer fra driften selv, men i høsting av verdien av ressursene.

Ikke ulogisk

Økonomiprofessoren sier det ikke er ulogisk å kunne argumentene for at det i fiskeri bør være ressursrente, siden det er fellesskapets ressurs fiskeren får tilgang til. Han sammenlignet med at oppdretterne selv har skapt sin ressurs, men får anledning til å drive sin virksomhet på fellesskapets grunn, og på den måten har hatt svært stor avkastning over lang tid.

Likevel, påpekte han, er det slik at både økonomisk teori og praksis tilsier at fiskeriene normalt sett ikke bør ha ressursrenteskatt. Dette begrunnet han med at overskuddet i fiskeriene jevnt over er det samme som innen annen næringsvirksomhet.

Det svinger i fiskeri

Økonomiske beregninger viser at det for eksempel i 2016 kunne vært tatt ut ressursrenteskatt fordi det var et svært godt år. Han understreket likevel at en nedside ved den typen beskatning er at det gir mindre anledning til å legge opp kapital i gode år for å ta høyde for de naturlige svingningene i en naturbasert næring som fiskeri.

Skatt skaper nedside

Både i Fiskarlaget og politisk er det et ønske om å opprettholde en differensiert flåte. Ola H. Grytten påpekte at økonomisk teori tilsier at det er mulig å øke fortjenesten i fiskeri, men han er ikke så sikker på hvor ønsket eller lurt det er. Fiskerøkonomer har nemlig beregnet at vi har dobbelt så mange båter som vi trenger i Norge og minst 50 prosent for mange fiskere til å være mest mulig effektiv og lønnsom.

I Norge har vi om lag 6 000 fiskefartøy og om lag 11 000 fiskere, som ifølge beregninger fra SINTEF tilsvarer om lag 9 000 årsverk

Lofotrådets tidligere uttalelser:

14/5-18 Høringsuttalelse: **Sjarkflåtens rolle i et fremtidsrettet kvotesystem**

Lofotrådet er positive til målsettingene i Nærings- og fiskeridepartementets høring om «Sjarkflåtens rolle i et fremtidsrettet kvotesystem», om et enklere, mer effektivt og fleksibelt kvotesystem som kan ligge fast over tid, og på den måten gi forutsigbare rammebetingelser for både reder og landanlegg. Imidlertid gir situasjonen til fiskeriene i dag, ikke økonomiske eller leverings insentiver for å endre vesentlig på dagens rammebetingelser for sjarkflåten. Således bryter det med hovedmålsettingen for denne høringen, at NFD ønsker å endre på reguleringen for dette næringsområde, som ikke synes å ha et direkte behov for ny regulering! Lofotrådet anerkjenner, og er fornøyde med at inntekter pr båt og lønnsomhet pr båt under 11 meter har hatt en meget positiv utvikling siden 2013 ref. figur 14, side 33. Videre er Lofotrådet positive til at antallet båter har økt i takt med at omsetning, og inntjening har økt for denne hjemmelslengden. Lofotrådet er derfor spørrende til om regjeringen kan komme til å foreslå tiltak som vil snuble deres egen suksess innenfor denne hjemmelslengden, dersom man foreslår statlige reguleringer som ikke synes å være påkrevet! Hvis man er opptatt av å ytterligere styrke økonomien til fartøygruppen under 11 meter, kan man løse dette gjennom å øke kvotene for hele fartøygruppen, fremfor å foreslå 4 ulike strukturingsmodeller. Ref. regneeksemplet side 34, boks 1.

Lofotrådet vil også bemerke at aktiviteten og lønnsomheten fra denne fartøygruppen er betydelig også på land. Lofotrådet merket seg ved gjennomgangen av fiskefartøy med leveringsplikt og bearbeidingsplikt ble det brukt som argument for å revurdere denne ordningen at landanleggene ikke hadde noen særlig lønnsom drift. Når det gjelder sjarkene er det å bemerke at de bidrar til å opprettholde flere leveringsanlegg i alle Lofotens kommuner, og at de er en viktig leverandør til næringsmiddel bedrifter som produserer tørrfisk, klippfisk, saltfisk, samt at de leverer fersk fisk av prima kvalitet for både et innenlands og utenlandsk marked. Sjarkflåten bidrar også til å skape et betydelig antall arbeidsplasser innenfor maritim service flere steder i Lofoten og i omkringliggende regioner. Ref. side 37, boks 3

Lofotrådet vil påpeke at belastningen fra fartøygruppen på havmiljøet må tas med i vurderingen. I forhold til skade på havbunnen er avtrykket fra denne fartøygruppen lavt. Det er også sannsynlig at fartøygruppen vil være særskilt egnet for elektrifisering i og med at fartøyene daglig går i havn. Således kan det være formålstjenlig å avvente ytterligere tiltak for konsolidering av fartøygruppen, inntil slik ny teknologi er vel utprøvd og klar for bred implementering.

Vi vet at der finnes enkeltutøvere som eier flere fartøy under 11 meter, og som gjerne hadde sett at det var mulig å slå sammen kvotene på et fartøy. Isolert sett, for slike aktører, ville det kunne være økonomisk lønnsomt å samle disse kvotene på et fartøy. Kommunene i Lofoten har et meget klart oppdrag om å drive samfunnsutviklingen i positiv retning for vår region. Båter under 11 meter er best egnet for nærfiske. Større fartøy kan enklere reise langt, og være borte over lengre tid. En mulighet for mange bosatt i Lofoten er å utnytte Lofotens unike lokalisering, rett ut i havet, til å delta i fiskeriene, og bo i eget hus mens man utøver sitt yrke og bidrar til regional verdiskapning!

Lofoten som region har et betydelig antall fartøy med hjemmelslengde under 11 meter i Nordland, og flåten bidrar til en stor andel av sysselsetting og aktivitet i de lokalsamfunn der de er hjemmehørende. I noen av kommunene i Lofoten utgjør fiskeri og tilhørende næringsmiddelindustri nærmere 30% av direkte total sysselsetting. Fiskeriene rundt Lofoten er sesongbasert slik at utøvere i sjarkflåten i deler av året kan velge å drive med fiskeri, og andre deler av året henter sitt utkomme fra andre yrker. Muligheten for en slik næringsstruktur vil bli utfordret dersom utstrakt strukturering blir gjeldene praksis i denne fartøygruppen. Resultatet vil bli at langt færre personer i regionen på sikt vil kunne ha sine inntekter fra havet.

Utviklingen de siste årene har vist at det med dagens rammebetingelser i sjarkflåten er mulig å få fiskeleveranser med god kvalitet, gode arbeidsforhold og lønnsom drift. Sjarkflåten fungerer også som viktig rekrutteringsarena til sjømatsektoren, og fiskerisektoren spesielt. Dersom en får flyttet mange kvoter over på enkeltfartøy frykter Lofotrådet at en vil risikere at ungdom ikke lengre reelt har anledning til å komme inn i næringen, på grunn av forhøyet krav til egenkapital. Inngangsbarrieren til næringen vil økes betydelig, og dette er ikke ønskelig verken for næringen, eller samfunnene i Lofoten. Det bør heller ikke være ønskelig for Stortinget!

15/12-17 **Stortingsmelding om fiskeripolitikk**

Lofotrådet har møte 14. desember 2017 behandlet sak om fiskeripolitikk, og har vedtatt følgende uttalelse:

«Som en av de største fiskeriregionene i landet mener Lofotrådet det av stor betydning at regjeringen snarest følger opp Eidesen-utvalgets utredning med en stortingsmelding. Lofotrådet viser for øvrig til vår høringsuttalelse 28. april 2017 til NOU 26:2016 «Et fremtidsrettet kvotesystem.»

28/4-17 **Uttalelse i forbindelse med høring - NOU 2016:26 «Et fremtidsrettet kvotesystem»**

Etter Havressursloven og Deltakerloven er fisken en nasjonal eid ressurs med klare mål for høsting og fordeling av ressursverdiene. Et fremtidsrettet kvotesystem må representere reguleringer som fremmer lovverkets intensjoner.

50% av nasjonens fiskere bor i Nord-Norge, 25% bor i Nordland og 10% av nasjonens fiskere bor i Lofoten. Lofotrådet ber de folkevalgte på Stortinget tillegge uttalelser fra Lofoten, og fra Nord-Norge behørig vekt.

Lofotrådet viser til Regjeringens Nordområdestrategi som nylig ble presentert. Der heter det blant annet:

- ***Styrket grunnlag for sysselsetting, verdiskaping og velferd***

Målene i nordområdepolitikken må også sees i sammenheng med regjeringens regional- og distriktpolitikk. Regjeringen har nylig lagt fram en melding til Stortinget om regional- og distriktpolitikken som peker ut en retning for utviklingen av byer og distrikter i hele landet. Bærekraft ligger som et grunnleggende premiss for all utvikling. Dette er i tråd med FNs bærekraftsmål som reflekterer tre dimensjoner av bærekraftig utvikling: Økonomisk aktivitet, klima og miljø, og sosiale forhold. Regjeringen bygger på disse prinsippene i denne strategien for bærekraftig utvikling i nord.

- ***Målet for regjeringens regional- og distriktpolitikk er regional balanse gjennom vekstkraft, likeverdige levekår og bærekraftige regioner i hele landet. En bærekraftig region har en balansert befolkningssammensetning og forvalter menneskelige og naturressurser for utvikling og verdiskaping nå og i framtiden.***

Det vil legge til rette for å opprettholde hovedtrekkene i bosettingsmønsteret.

Regjeringen legger til grunn å opprettholde hovedtrekkene i bosettingsmønsteret, og for Lofoten er tilknytning til fiskeriene og de marine ressursene avgjørende. Endringer i kvotepolitikken som medfører økte utfordringer for kystsamfunnene kan ikke aksepteres. 2

Lofotrådet har i forbindelse med høring knyttet til Meld. St. 10 (2015–2016) «En konkurransekraftig sjømatindustri» uttalt følgende:

1. Lofotrådet mener det er positivt at Meld. St. 11 (2015-2016) – «En konkurransekraftig sjømatindustri» fokuserer på det å styrke forskning og innovasjon i sjømatindustrien, og er opptatt av at arbeidet knyttet til markedsfokus i denne industrien systemiseres bedre.

2. Lofotrådet er imot regionalisering av leveringsplikten og fjerning av bearbeidingsplikten. Lofotrådet mener aktivitetsplikten må styrkes, ikke avvikes. Lofotrådet ber om at en i det videre arbeidet vurderer om konsesjoner for industritrålere som ikke oppfyller forpliktelsene, bør inndras og refordeles slik at samfunnskontrakten kan oppfylles.

3. Lofotrådet understreker viktigheten av å arbeide for å styrke rekrutteringen av unge fiskere. Det bør etableres flere rekrutteringskvoter. Lofotrådet vil understreke at flåten under 11 m er en viktig rekrutteringsarena, fordi det er mulig å komme inn i denne flåtegruppen uten å kjøpe kvote.

Lofotrådet ser at fagområdet knyttet til kvotepolitikk er komplisert med mange aktører som har interesse i havressursene.

Fiskeri og sjømat har vært, og forventes i fremtiden å fortsatt være viktig for lokal og nasjonal verdiskaping.

I innledningen til NOU 2016:26 «Et fremtidsrettet kvotesystem», beskriver og tolker utvalget mandatet:

”Mandatet inneholder få politiske føringer. Fokuset på lønnsomhet, realisering av ressursrente og kapasitetstilpasning kan tilsi at det etterspørres et kvotesystem der fiskeriene i større grad normaliseres som næring, begrenset av hensynet til ressursene. Dette innebærer at fiskerinæringen i større grad reguleres etter øvrig næringslovgivning, og at andre politiske prioriteringer ivaretas med andre virkemidler, for eksempel gjennom ulike velferdsordninger. Dagens system har mange mekanismer som ivaretar andre hensyn enn det næringsmessige, primært at forvaltningen av ressursene skal legge til rette for å sikre sysselsetting og bosetting på kysten. Dette hensynet er også nedfelt som formål i lovene som regulerer adgang til, og utøvelse av, fiske.”

Lofotrådet vil understreke at Deltakerloven og Havressursloven gir føringer som ikke kan uthules ved at ”rederøkonomien” skal ta forrang i forhold til ”kystøkonomien”.

Etter vårt syn har NOU 2016:26 «Et fremtidsrettet kvotesystem» preg av ensidig fokus på en kostnadseffektiv flåtestruktur, hvor den bedriftsøkonomiske lønnsomheten sikres for etablerte og stadig færre eiere. Bedriftsøkonomisk effektivitet kan ikke alene være premiss for utviklingen i fiskerinæringen. Havressurslovens intensjoner og samfunnsmessige forhold må 3

vektlegges og ligge til grunn for utforming av regelverket. Lofotrådet ønsker ikke at kapitalsterke aktører tar kontroll over kvotene og ressursene, med risiko for negativ ringvirkning for fiskerisamfunn langs kysten.

Slik fiskerierne og sjømatsektoren er organisert i dag tas kysten og hav-rommet i bruk på en bærekraftig måte og bidrar til å holde aktivitet og sysselsetting i lokalsamfunn langs kysten, i tråd med Regjeringens Nordområdestrategi.

Utvalgets forslag om å erstatte politiske vedtaksprosesser ved fordeling av kvoterettigheter med privat kjøp og salg av gratis tildelte kvoter mellom redere er etter vårt syn uforenlig med Havressurslovens §2 om at «Dei viltlevande marine ressursane ligg til fellesskapet i Noreg».

En endring vil også kunne utløse «ikke-diskrimineringsreglene i EØS-avtalen», og forsterke tilgang til norske fiskeressurser for aktører i EU i konkurranse med lokale fiskere.

Lofotrådet viser her til Vedtak nr. 577 (2015-2016) i Stortinget, hvor det heter: *"Stortinget ber regjeringen utrede muligheten for og konsekvensene av å stille nasjonalitetskrav for eierskap av fartøy under 15 meter, eller på annen måte sikre nasjonalt eierskap til disse kvotene."*

Lofotrådet mener at det ikke kan være åpent for utlendinger å fritt delta i de norske fiskerierne med fartøy under 15 meter, og at en snarest bør innskjerpe deltakerlovens nasjonalitetskrav.

Siden 2004 er det etter det vi erfarer omsatt kvoter for 10 milliarder kroner. Grunnlaget for denne forretningen var gratis. Det er urovekkende at utredningen ikke fremstiller et nyansert bilde på kvoteprisutviklingen i fiskerinæringen, som følge av systemet for kjøp og salg av kvoter en har hatt til nå. Utredningen tar i liten grad, om i det hele tatt, tar for seg gjeldsveksten i fiskerierne. Gjeld og tilhørende risiko påvirker blant annet de kystsamfunnene som Lofotrådet representerer. Kvotehandel og kvotepriser når etter hvert slike nivå at unge fiskere ikke har muligheter til å komme inn i næringen.

Vi ser oss ikke tjent med en kvotepolitikk som kan medføre risiko for gjeldskrise dersom torskprisene faller til tidligere bunn-nivå, eller at kvotebegrensninger reduserer inntektsmuligheten.

Lofotrådet støtter forslaget til at gruppeinndelingen etter hjemmelslengde erstattes med gruppeinndeling etter faktisk lengde. Forbud mot overføring av kvoter mellom fartøy på tvers av lengdegruppene er bra. Det forhindrer at større fartøy kjøper opp kvoter opprinnelig tildelt mindre fartøy, og sikrer dermed en spredning av kvotene på flere fartøystørrelser.

Lofotrådet er positiv til utvalgets forslag om garanterte kvoter fremfor over-regulering. En rettferdig fordeling av kvotene vil sikre en differensiert kystflåte, og det vil gi fiskerne forutsigbarhet og økt fleksibilitet i forhold til helårig fiske. 4

Fiskeriene regulert med garanterte kvoter vil hindre «kappfiske», gi bedre planlegging av fisket over tid, som igjen fører til økt kvalitet på levert fangst og styrket verdiskapning basert på ressursene som hentes ut.

Kvoter til fartøyer i Åpen gruppe (under 11 meter) tas av totalkvoten før fordeling av individuelle kvoter til den øvrige flåten. Kvote-andelen bør prioriteres på grunn av dens betydning for rekruttering til fiskeryrket langs hele kysten.

Fartøy med hjemmelslengde under 11 m har stor betydning for aktivitet i kystsamfunnene, og Lofotrådet anbefaler derfor at denne fartøygruppen ikke gis adgang til strukturkvoteordning.

Forbedret kapasitetsutnyttelse for fartøy under 11 meter kan heller oppnås ved å regulere samfiskeordningen på en bedre måte, og det kan ikke tillates samfiske «med seg selv».

Det bør vurderes om fangstkapasitet som motorkraft og lastekapasitet er størrelser som gir bedre inndeling av fartøygrupper.

Fiskekvaliteten kan bedres ved at fiskesalgslagene regulerer maksimum landingskvantum per uke i forhold til Fiskeridirektoratets tildeling av total årlig fangstkvote.

Lofotrådet støtter ikke forslag om å oppheve tidsbegrensningene knyttet til kvoter. Grunnkvotene bør kunne beholdes så lenge fiskeren er aktiv i yrket, men skal ikke være mulig å videreselge. Gjeldende strukturkvoteordninger bør videreføres og strukturkvoter må falle tilbake til den gruppa den kommer fra. Avkortning av kvoter ved salg bør videreføres slik det foregår i dag. Avkortningen må tilføres de faktiske lengdegruppene kvotene før har tilhørt, og det må fortsatt være kvotetak for samtlige fartøygrupper som allerede har tilgang på strukturering.

Det må innføres eierbegrensninger på hvor mange kvotefaktorer/fisketillatelse en person/bedrift kan eie. Fiskekvoter som frigis etter tidsbegrensning må tilføres en nasjonal kvotebank, hvor innskudd/uttak beregnes regionalt. En kvotebank vil sikre fellesskapets eiendomsrett, ressursrente og handlingsrom for omfordeling av kvoter.

En slik nasjonal kvotebank kan etableres i Lofoten, med ansvar for forvaltning av kvotene som inngår i banken.

Lofotrådet er enig med utvalgsmedlem Roger Hansen sitt standpunkt, om at: *”Ressursrenten i utgangspunktet skal tilfalle kystsamfunnene ved fortsatt aktivitet, sysselsetting og verdiskapning”*

Konklusjoner

Formålet med Havressursloven er blant annet å sikre en bærekraftig og samfunnsøkonomisk lønnsom forvaltning av viltlevende marine ressurser, og å medvirke til å sikre sysselsetting og bosetting i kystsamfunnene. 5

Kvotepolitikken må fremme en næringsaktivitet som

- gir best kvalitet på fangst
- stimulerer til miljøvennlig drift
- baseres på ressursenes bærekraft
- gir helårs drift, også på land.
- gir større mulighet for rekruttering

* Innføring av evigvarende kvote kan ikke aksepteres.